

STEINER ENDRE

Bandi, a legidősebb bátyám 1901. június 27-én született Budapesten. A Bandinak azt mondták az iskolában: '7 évig szoptatott a mamád'. Olyan erős volt. Nagyon szelíd fiú volt különben. Mivel Bandi volt a legidősebb, tengernyi szeretet, jóindulat áradt feléje. Apa a szeretetével túlságosan magához kötötte Bandit, még akkor is, amikor már nemzetközi sakkmeister, olimpiai bajnok volt. 1936-ban Münchenben megnyerték a sakkolimpiát. Magyarországon a származása miatt -- numerus clausus-- nem járhatott egyetemre. S mivel anya nagyon jól főzött, egyszerűen nem bírta

megenni a kosztot Berlinben. Bandi hazajött és akkor ment el az Angol-Magyar Bankba hivatalnoknak. Nem is fejezte be az egyetemet. Aztán jöttek a leépítések, a világválság, nagy volt munkanélküliség, szűcs lett. Úgyhogy a Bandi sokáig nem nősült meg. Mint munkaszolgálatos volt Kárpátalján, ott ismerte meg a feleségét, Anicát 1942-ben. 'S. Endre többszörös válogatott tagja a két világháború közti sakkolimpiai magyar csapatnak. Összesen 6 olimpián játszott: három arany és két ezüstérmet szerzett. A Nemzeti mesterversenyeken több érmes helyezést ért el.' (Bottlik Iván: Kis magyar sakktörténet, 2004.) Endre a háború éveiben itthon volt végig Magyarországon. 1944. decemberében halt meg a munkaszolgálatban.